

СЛУЖІННЯ В ЛЕЩАТАХ.

ШТРИХИ БІОГРАФІЇ КСЬОНДЗА ФАУСТИНА ЛІСЕЦЬКОГО

«Релігія – це зітхання пригнобленої тварі, серце безсердечного світу, подібно до того як вона – дух бездушних порядків. Релігія є опіум народу». Від тоді як Карл Маркс у ХІХ столітті виголосив цю «єретичну» думку, адепти марксизму-ленінізму, починаючи з 1917 року невтомно доводили «безперечність» такого твердження наяву.

Нищення культових споруд, репресії проти духовенства, терор проти власного населення, яке зберігало віру своїх предків – ось той розпис Маркса, що був випалений на тілі радянського народу.

Можна було б наводити безліч прикладів з життя відомих духівників, полишаючи незвіданими тернисті стежки служіння так би мовити звичайного, або ж пересічного священства. Про одного з таких «рядових», ксьондза Фаустина Лісецького, розповідається у книзі Романа Дзвонковського «Лексикон духовенства польського репресованого у СРСР», виданої у Любліні в 2003 році, та християнській веб-енциклопедії «Католицька Росія. Католицизм від А до Я».

З 10 січня 1945 року ксьондз Фаустин Юзефович Лісецький був деканом округу міста Житомира. Він народився 29 березня 1903 року в селі Копелянка на Житомирщині. Навчався у духовній семінарії в Луцьку і, після рукопокладення у 1928 році, працював вікарієм міського кафедрального костьолу, потім приходським ксьондзом парафії села Поташні (1932 – 1935) і парафії села Степані (1936 – 1943) Костопільського повіту на Рівненщині. Свою паству Фаустин Лісецький не полишав ані під час приходу радянських військ, ані під час німецької окупації.

Друга світова війна... Ксьондз дивом врятувався від нападу відділів УПА, але його костюл Святого Архангела Михаїла 21 квітня 1943 року таки був висаджений у повітря. Дня 13 серпня того ж року ксьондз Фаустин подався до Житомира, де виконував душпасторські послуги у місті та його околиці.

Дня 25 лютого 1945 року Фаустина Лісецького заарештували працівники НКВД. Справу Лісецького розглядали, як контрреволюційний злочин. Судили його по статті 54-1 «а» Кримінального Кодексу УРСР: «За зраду батьківщини, тобто за дії, вчинені громадянами Союзу РСР на шкоду воєнній моці Союзу РСР, його державній незалежності або недоторканності його території, як-от: шпигунство, видача воєнної або державної таємниці, перехід на сторону ворога, втеча або переліт за кордон – вищий захід соціального захисту – розстріл з конфіскацією всього майна, а при пом'якшуючих обставинах – позбавлення волі на строк десять років з конфіскацією всього майна». Через п'ять місяців, а саме 1 серпня 1946 року, ксьондз дізнався вирок: його прирекли на десять років виправно-трудових таборів і п'ять років позбавлення прав громадянина.

Засланий у табори далекої Воркути, яку ще німці називали «ведмежим кутом», ксьондз Фаустин працював у кам'яновугільній копальні. До «Воркутлагу» він прибув 3 листопада 1947-го, а 16 травня 1955 року ксьондза Фаустина перевели в «Інтлаг». Термін ув'язнення Фаустина Лісецького проходив нелегко. Перебуваючи у 140 кілометрах від побережжя Північного Льодовитого океану, клімат давався у знаки, зима тривала вісім місяців з середньою температурою – 21 °С й максимальною – 52 °С.

Звільнившись із заслання 25 лютого 1956 року, ксьондз Фаустин Юзефович повернувся до Житомира, але так і не отримав «реєстрації» у місті, тому вирішив поїхати до Летичева, де за нелегальне здійснення святої меси вкотре був заарештований народними комісарами. Лише через півроку, коли Фаустин Лісецький став паралізованим, його було звільнено.

Не зважаючи на свій критичний стан здоров'я, ксьондз Фаустин ще 14 років в своєму приватному помешканні відправляв святі меси для римо-католицької громади і проводив сповіді. Помер Фаустин Лісецький у Житомирі 23 березня 1972 року, віддавши служінню вірі 44 роки життя.

Антон СИЧЕВСЬКИЙ

Сичевський А. Служіння в лецатах. Штрихи біографії ксьондза Фаустина Лісецького. Яцьковичі: село і люди / ред.-упоряд. Б. Боровець. Рівне : Волинські обереги, 2024. С. 69-71.